

Пропозиції Пенсійного фонду України
до проєкту Закону України “Про внесення змін до Закону України
“Про Державний бюджет України на 2021 рік”
щодо підвищення розміру мінімальної пенсії за віком до розміру фактичного
прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність”, внесеного
народними депутатами України Королевською Н.Ю. та іншими
реєстраційний номер 5055-1 від 26 лютого 2021 року
I читання

1. Пенсійний фонд України не підтримує законопроект у запропонованій редакції.

2. Пропозиція законопроекту щодо збільшення мінімального розміру пенсії за віком шляхом встановлення його у Законі України “Про Державний бюджет України на 2021 рік” порушує принципи визначеності та пропорційності у відповідній сфері.

Відповідно до статті 6 Закону України “Про державні соціальні стандарти та державні соціальні гарантії” базовим державним соціальним стандартом є прожитковий мінімум, встановлений законом, на основі якого визначаються державні соціальні гарантії та стандарти у сфері доходів населення. Отже, для встановлення державних соціальних гарантій застосовується прожитковий мінімум, затверджений в законі про Державний бюджет України на відповідний рік.

Сфера застосування фактичного розміру прожиткового мінімуму визначена у статті 5 Закону України “Про прожитковий мінімум”, якою передбачено, що для спостереження за динамікою рівня життя в Україні на основі статистичних даних про рівень споживчих цін центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах трудових відносин, соціального захисту населення, розраховує щомісяця фактичний розмір прожиткового мінімуму на одну особу, а також окремо для тих, хто відноситься до основних соціальних і демографічних груп населення.

Відповідно до частини другої статті 5 Закону України “Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування” мінімальний розмір пенсії за віком визначається виключно цим Законом.

Крім того, пропозиція пункту 1 розділу II “Прикінцеві положення” законопроекту щодо набрання ним чинності з дня, наступного за днем його опублікування, суперечить частині третій статті 27 Бюджетного кодексу України, відповідно до якої закони України або їх окремі положення, які впливають на показники бюджету (зменшують надходження бюджету та/або збільшують витрати бюджету) і приймаються після 15 липня року, що передує плановому, вводяться у дію не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим.

З огляду на зазначене, положення законопроекту потребують узгодження із принципом правової визначеності, що полягає, як зазначив Європейський суд з прав людини, в тому, що право має бути належним чином доступним та передбачуваним

Капінус Євгеній Валерійович

КНЕДП - ІДД ДПС

AD92F1C54BA67636EEB87183E6E5829422BB34619585B5EB63A4FBDEB5AE628D01

04.03.2021

Пенсійний фонд України

04.03.2021
2800-0602-3/10237

за своєю дією та сформульованим з належною чіткістю, що дає можливість особам регулювати свою поведінку.

Рішеннями Європейського суду з прав людини від 14 жовтня 2010 року у справі “Щокін проти України” (заяви № 23759/03 та № 37943/06) та від 07 липня 2011 року у справі “Серков проти України” (заява № 39766/05) вимоги заявників задоволені з огляду на те, що відповідне національне законодавство не було чітким та узгодженим та, відповідно, не відповідало вимозі “якості” закону.

Крім цього, з огляду на статті 7, 52, 113, пункти 20 та 29 частини першої статті 116 Бюджетного кодексу України реалізація норм законопроекту потребує визначення джерел покриття додаткових витрат та врахування думки Міністерства фінансів України щодо можливості їх реалізації.

**Голова правління
Пенсійного фонду України**

Євгеній КАПІНУС